

Udskrift af dombogen**DOM**

Afsagt den 5. februar 2018 i sag nr. _____ :

S _____

mod

F _____ Forsikring

Sagen handler om forsikringsdækning i forbindelse med hundebid.

Sagen er behandlet efter reglerne om småsager. Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling.

Påstande

Sagsøger nedlagde påstand om, at F _____ Forsikring _____, skal inden 14 dage til sagsøgeren, betale 8.339,13 kr. med procesrente fra den 8. oktober 2017 samt sagens omkostninger.

Sagsøgte nedlagde påstand om frifindelse.

Forklaringer

S _____ har forklaret, at hendes hund K _____ er en Westhighland white terrier. Hendes hund er lydlig. Hun kan kalde ham til sig og få ham til at sitte. Han er nysgerrig, men hun har stadig styr på ham. Hun går tit tur i Hundeskoven med sin hund. Der har aldrig været problemer før. Hunden løber altid frit. I Hundeskoven står der ved indgangen, at hundene kan løbe uden snor.

Den pågældende dag var hun ude og gå i Hundeskoven med sin kammerat M _____ og hans hund. Hun gik på et åbent område med frit udsyn. Hun så K _____ komme ind i den modsatte side og gå i modsat retning af hende, hvorefter han vendte rundt. K _____ var nysgerrig, men hun fik ham sat af ca. 5 meter fra P _____ med sin hund J _____. P _____ havde J _____ mellem benene. K _____ vendte rundt og løb frem mod sagsøger. P _____ kunne ikke holde J _____, hvorfor den bed K _____ i numsen. M _____ løb derned og prøvede at få J _____ til at give slip på K _____. Først fik han den til at give slip, men den bad sig igen fast oppe på ryggen af K _____. M _____ forsøgte igen at få den til at give slip, men det lykkedes først, da M _____ tog fat i kæberne på J _____.

Da hun fik K _____ til at sidde, kiggede han på hende, men vendte rundt, da

han fik en reaktion fra J■■■■, der var ca. 5 meter væk. Hun var selv ca. 5 meter fra K■■■■ i modsat retning. J■■■■ var ikke i særlig lang snor, men P■■■■ kunne ikke holde ham, så P■■■■ blev rykket længere frem. P■■■■ slap dog ikke snoren.

Efter hendes opfattelse skete det hele, fordi den anden hund var i snor, mens K■■■■ var fri. Det kan provokere nogen hunde. K■■■■ kan i dag ikke gå så lange ture, idet han halter. Han er blevet en helt anden hund og har svært ved store hunde. Han har desuden fået et stort ar. K■■■■ bliver 6 år i år.

M■■■■■■■■■■ har forklaret, at han ofte går tur med sin hund Q■■■■ sammen med S■■■■. I Hundeskoven i B■■■■ kan hunden gå fri uden snor. Der er en forventning om f.eks., at man kan kalde sin hund til sig. Det er sjældent, at han ser en hund med snor på i Hundeskoven.

Den pågældende dag var de ude at gå i Hundeskoven, da der kom en mand med en hund i snor. Manden stillede sig midt i det hele med siden til dem. Q■■■■ blev utryg, idet det var en stor hund. De gik videre og nåede hen til manden med hunden. K■■■■ og Q■■■■ trissede stille og roligt hen til hunden. Vidnet gik efter hundene. K■■■■ løb hen for at sige hej. 7-10 meter fra den anden hund, stoppede K■■■■ op og drejede af. Pludselig blev manden trukket afsted af hunden, og hunden bed sig fast i K■■■■. Vidnet løb derhen og fik dem først skilt ad, men hunden fik fast igen. Han råbte til manden, at han skulle hjælpe med at kvæle hunden for at få den til at slippe. Hunden slap efter 10-15 sekunder. Manden var meget chokeret og virkede forvirret. Manden sagde også, at han ikke kunne holde hunden.

K■■■■ er en kastreret hanhund. Det er ikke en normal adfærd for en hund at angribe på den måde. Han huskede ikke, om S■■■■ kaldte K■■■■ til at sidde. K■■■■ sad ikke ned, men vendte sig og gik væk.

P■■■■■■■■■■ har forklaret, at han er far til R■■■■■■■■■■, der ejer hunden J■■■■.

Den pågældende dag var han i Hundeskoven med J■■■■. Hvis der var store hunde, var han ikke nervøs for at gå ind, men hvis der var mindre hunde, var han mere nervøs, idet J■■■■ var mere voldsom over for små hunde. Han bider dem ikke, men skubber til dem for at lege. Han gik ind gennem lågen. J■■■■ var i snor, idet han først ville se, hvilke andre hunde der var. J■■■■ er 4 år. Snoren var en fast snor, der var ca. 2 meter. Han så hverken hunde eller mennesker inden for lågen. Han gik ned til en bænk og hørte, at der gik nogen inde skoven. Der kom et par ud med to løse hunde. Der var højt græs, så J■■■■ kunne kun høre dem, men ikke se dem. De to gik ud mod lågen. Pludselig så de to små hunde J■■■■ og løb ned mod vidnet. Parret gik roligt frem mod vidnet. En af hundene virkede arrig. Da de to hunde kom tættere på, tog han J■■■■ ind mellem benene og holdt hans forben op. Vidnet havde fortsat fat i snoren. Den ene hund kom hen og angreb mod J■■■■s bagben. Vidnet

- af episoden,
at sagsøgers hund således har medvirket til skaden,
at erstatningen i henhold til hundelovens § 8, stk. 1, 2. pkt., og i henhold til gældende retspraksis, skal nedsættes til det halve,
at sagsøgte nu har betalt 8.339,13 kr. til sagsøgte, svarende til halvdelen af erstatningen, og
at sagsøgte derfor skal frifindes for den af sagsøger nedlagte påstand.

Retten's begrundelse og afgørelse

Der er mellem parterne enighed om, at den hos sagsøgte forsikrede hund J■■■■ har bidt sagsøgers hund K■■■■. Der er endvidere enighed om den løbsmæssige opgørelse af kravet. Sagsøgte har taget bekræftende til genmæle og betalt ½ af kravet.

Sagsøgte har som forsikringselskab pligt til at betale for de skader, som den forsikrede hund forårsager, jf. hundelovens § 8, stk. 1, 1. pkt. Dette gælder dog ikke, såfremt sagsøgers hund har medvirket til skaden, jf. § 8, stk. 1, 2. pkt.

Efter forklaringerne findes det bevist, at J■■■■ var i snor, mens K■■■■ var løs, og at K■■■■ løb hen til J■■■■.

Har en hundeejer ikke fuld kontrol over sin hund, skal hunden holdes i snor. Desuagtet lod S■■■■■■■■■■ sin hund, der ikke var i snor, løbe hen til en hund, der blev holdt i snor. Retten lægger til grund, at angrebet formentlig var undgået, hvis ikke K■■■■ var løbet hen til J■■■■, der blev holdt i snor, netop for at undgå sammenstød med andre hunde.

Retten finder på den baggrund, at sagsøger i ikke uvæsentligt omfang har medvirket til skadens indtræden, hvorfor erstatningen nedsættes til det halve.

Sagsøgte frifindes herefter for sagsøgers krav.

Henset til, at sagsøgte først har betalt den anerkendte del af kravet efter sagens anlæg og kort før hovedforhandlingen, skal hver part bære egne sagsomkostninger.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte, F■■■■ Forsikring , frifindes.

Hver part bærer egne sagsomkostninger.

dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Næstved, den 5. februar 2018.

, kontorfuldmægtig